

تاثیر استفاده از اسیدهای آلی و پروبیوتیک ها بر خصوصیات استخوان درشت نی و جمعیت میکروبی روده جوجه های گوشتی

محمد حسین بهشتی مقدم، منصور رضائی و سارا بهشتی مقدم

گروه علوم دامی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، صندوق پستی ۵۷۸

نویسنده مسئول: محمد حسین بهشتی مقدم

E-mail: beheshri.mh83@yahoo.com

چکیده

در یک آزمایش تاثیر استفاده از اسیدهای آلی و پروبیوتیک ها بر خصوصیات استخوان درشت نی و جمعیت میکروبی روده جوجه های گوشتی مورد مطالعه قرار گرفت. در این آزمایش ۷۰۰ قطعه جوجه خروس گوشتی از سویه راس ۳۰۸ استفاده شد. آزمایش با ۵ تیمار (جیره حاوی آنتی بیوتیک، جیره بدون آنتی بیوتیک، جیره حاوی اسید آلی، جیره حاوی پروبیوتیک، جیره حاوی مخلوط اسید آلی و پروبیوتیک)، ۴ تکرار در هر تیمار و ۳۵ قطعه جوجه خروس در هر تکرار در قالب طرح کاملا تصافی مورد استفاده قرار گرفت. خصوصیات استخوان درشت نی (وزن، قطر، درصد کلسیم، فسفر و خاکستر) و جمعیت میکروبی روده به ترتیب در سنین ۴۲، ۲۱ و ۴۲ روزگی بررسی شد. از نظر درصد فسفر و خاکستر استخوان درشت نی و جمعیت میکروبی ایلنوم تفاوت معنی داری بین تیمارها مشاهده گردید ($P < 0/05$). جمعیت میکروبی برای تیمار حاوی پروبیوتیک و تیمار حاوی مخلوط پروبیوتیک و اسید آلی بیشتر از سایرین بود. نتایج این آزمایش نشان داد که استفاده از اسیدهای آلی و پروبیوتیک نسبت به جیره حاوی آنتی بیوتیک عملکرد بهتری را در بین صفات مورد بررسی در جوجه خروس های گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ به همراه داشت.

کلمات کلیدی: اسید آلی - پروبیوتیک - خصوصیات استخوان درشت نی - جمعیت میکروبی روده - جوجه های گوشتی

مقدمه

در سالهای اخیر پروبیوتیکها به خاطر عدم ماندگاری در لاشه و تاثیرات مفید بر خصوصیات تولیدی طیور جایگاه ویژه ای در بین افزودنی های خوراک طیور به خود اختصاص داده اند (۲). اسیدهای آلی نیز به دلیل سهولت استفاده، قابلیت دسترسی، عدم احتمال آلودگی مجدد دان و تاثیر مثبت آن بر عملکرد جوجه های گوشتی، عدم بروز مقاومت باکتریایی، تعدیل میکروفلور روده ای و جلوگیری از تخریب مواد مغذی خوراک مناسب می باشد (۹). این آزمایش به منظور مقایسه تاثیر افزودنی های مختلف (اسیدهای آلی، پروبیوتیک، آنتی بیوتیک) و همچنین تاثیر ترکیبی از افزودنی های فوق (اسیدهای آلی و پروبیوتیک) بر خصوصیات استخوان درشت نی و جمعیت میکروبی روده جوجه های گوشتی سویه تجاری راس ۳۰۸ انجام گردید.

مواد و روشها

این آزمایش با همکاری شرکت زربال و معاونت تحقیق و توسعه این شرکت در یکی از سالن های مزرعه پرورشی آهودشت شهرستان نور انجام شد. تعداد واحدهای آزمایشی (پن ها) مورد استفاده ۲۰ عدد و به ابعاد (۲×۱/۷) متر مربع بود. تعداد ۳۵ قطعه جوجه خروس یک روزه سویه تجاری راس ۳۰۸ به هر واحد آزمایشی اختصاص داده شد. در این تحقیق از ۵ تیمار استفاده شد که ترتیب تیمارهای آزمایشی به صورت زیر بوده است: تیمار ۱ (جیره حاوی آنتی بیوتیک)، تیمار ۲ (جیره بدون آنتی بیوتیک)، تیمار ۳ (جیره حاوی اسید آلی)، تیمار ۴ (جیره حاوی پروبیوتیک) و تیمار ۵ (جیره حاوی مخلوط اسید آلی و پروبیوتیک). آنتی بیوتیک مورد استفاده در این آزمایش آویلامایسین به میزان ۰/۱۰۰ گرم در هر کیلوگرم بود. پروبیوتیک مورد